

Safar och Omen

‘Allâmah Sâlih bin Fawzân al-Fawzân
I ‘ânât-ul-Mustafîd (2/7-10)

Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Det finns ingen smitta och inget omen och ingen ugglas och ingen Safar.”

[al-Bukhârî (5770) och Muslim (2220)]

Profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ord ”Det finns ingen smitta” betyder att en sjukdom förflyttas från en person till en annan, från ett djur till ett annat eller från en plats till en annan. Sjukdomen smittas ju från ett ställe till ett annat. Den förflyttas från den sjuka till den friska och från det sjuka djuret till det friska. Detta existerar.

Sändebudet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) förnekade inte detta. Däremot förnekade han smittan som hedningarna trodde på. De trodde nämligen att en sjukdom smittas av sig utan Allâhs (subhânahu wa ta‘âlâ) bestämmelse.

En smitta är alltså att en sjukdom förflyttas från en plats till en annan på grund av närheten mellan den friske och den sjuka. Det är emellertid Allâh (ta‘âlâ) som har bestämt den. Den friske kan trots allt vara nära den sjuka, utan att smittas. På samma sätt kan han vara nära honom och bli smittad. Orsaken refererar nämligen till Allâh; om Han vill, smittas sjukdomen av sig och om Han inte vill, smittas den inte av sig. Att bara den sjuka närmar sig en frisk man eller att man anländer till en infekterad plats är en orsak, men påverkan ligger dock i Allâhs (subhânahu wa ta‘âlâ) hand. Det är med andra ord möjligt att en människa kommer till en infekterad plats utan att smittas. Likaså kan den sjuka komma till den friske och sova bredvid honom utan att den friske smittas, på samma sätt som han också kan smittas. Vad är det då som skiljer dessa två situationer åt? Jo, det hela refererar till Allâhs (ta‘âlâ) vilja.

Hedningarna ser ingen skillnad. De säger att varenda en som är i den sjukas närvaro smittas. De säger inte att det har att göra med Allâhs beslut och bestämmelse. De förlitar sig inte på Allâh (subhânahu wa ta‘âlâ). De överdriver med pessimism, omen och smittor. Till följd därav gör de skrattretande handlingar. Således syftar profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ord ”Det finns ingen smitta” på hedningarnas troslära.

Angående smittan som sprider sig med Allâhs tillstånd, så är den verklig. Därför förbjöd profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) att man umgås med den spetälske. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) förbjöd att man

beger sig till ett infekterat land och att man lämnar ett infekterat land, i fall man redan befann sig i det. Ty det orsakar att sjukdomen sprids. Att undvika den hör till förebyggande orsaker och att ge sig in i den hör till undergång, något Allâh har förbjudit om man inte har en stark tro och förlitan på Allâh. En person med stark tro kan bege sig till ett infekterat ställe och beblandas med de sjuka utan att smittas eftersom han förlitar sig på Allâh (subhânahu wa ta‘âlâ). Detta gäller däremot endast personen med en stark tro. Vad berör dem med en svag tro, så skall de hålla sig borta från dessa platser så att de inte smittas och till följd därav få en dålig troslära.

Profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ord ”och inget omen” är ett förbud, det vill säga ”Tro inte på omen!” Även om man kan uppleva något sådant, så skall ens starka tro hindra en från att följa den känslan. Tyvärr handlar inte den svage på detta sätt. Istället överväldigas han av skrock och handlar passivt. Detta hör till brister i trosläran samt brist på förlitan på Allâh (subhânahu wa ta‘âlâ). Om du då skulle uppleva skrock eller avog, ska du förlita dig på Allâh och handla.

Omen saknar grund, till skillnad från smittan. Omen kommer endast från Djävulen. Det handlar nämligen enbart om människans fantasi som orsakas av Djävulens viskningar.

Vad berör profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ord ”och ingen ugglas”, så brukade araberna bli skrockfulla om en ugglas landade på ett av deras hem. De brukade säga att en ugglas endast landar på ett förstört hem. Detta hör nämligen till hedningarnas troslära.

Somliga hedningar menade att om en man mördades utan att få vedergällning, flög en ugglas ut ur honom och hoade ”Ge mig vatten! Ge mig vatten!” Det vill säga vedergäll.

Angående profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) ord ”och ingen Safar”, så har de lärda två åsikter om dess betydelse.

Den första åsikten: Vissa lärda säger att det handlar om månaden Safar. Hedningarna brukade vara skrockfulla under denna månad. Sålunda brukade de varken gifva sig, resa eller göra affärer i den. De ansåg alltså att månaden var olycksdrabbande. Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) fördömde dem och klagade att det inte finns någon olycksdrabbande månad. Safar är med andra ord en av Allâhs månader som inte består av något skrock eller någon ondska. På så sätt annullerades deras skrock om månaden Safar.

Den andra åsikten: En magsjukdom som drabbar den friske. Oavsett om de hade skrock för månaden eller sjukdomen, så är båda grundlösa. Sjukdomar ligger i Allâhs (subhânahu wa ta‘âlâ) hand. Det är Han som sänder ned dem och det är Han som lyfter upp dem. Han (subhânahu wa ta‘âlâ) orsakar sjukdomen och Han botar den. Varken månader eller någonting annat har något med saken att göra.